

Parkovi Zadra

Virtualna izložba u povodu Međunarodnog dana muzeja, 18. svibnja 2020.

—

Parkovi u muzeju i muzeji u parkovima

—

Dokumentaristički pregled izložbi, izdanja, pedagoških programa i hemeroteke na temu parkova

Parkovi, perivoji i vrtovi grada djela su „...prvenstveno ljudske umjetničke kreacije te su oni, ne samo kulturna, već istodobno i vrlo vrijedna prirodna baština“ (PETRICIOLI, 2011). Kao takvi, parkovi su predmet stručnog i znanstvenog interesa muzeja s čime je povezana i misija ustanove da ovu temu prezentira široj javnosti putem izložbi i izdanja.

Dio postava izložbe *Povijesni razvoj zadarskih vrtova i perivoja*, Gradska loža, 1990.

S tim u vezi, u listopadu 1990. godine Kulturno-historijski odjel (danas odjel Muzej grada Zadra) organizirao je izložbu *Povijesni razvoj zadarskih vrtova i perivoja* u netom obnovljenom izložbenom paviljonu Narodnog muzej Zadar - Gradskoj loži. Kustosica izložbe je tadašnja voditeljica Kulturno-historijskog odjela Sofija Petricioli, koja je i likovno postavila izložbu te uredila popratni katalog.

Dio postava izložbe *Povijesni razvoj zadarskih vrtova i perivoja*, Gradska loža, 1990.

Izložba putem 29 izložaka (planova, tlocrta, presjeka, fotografija, katastarskih planova, crteža, grafičkih prikaza i uvećanih razglednica) temeljenih na arhivskim izvorima rekonstruira priču o razvoju i njegovanju vrtova i parkova Zadra čiji se razvoj može pratiti počev od 10. st.

Dio postava izložbe *Povijesni razvoj zadarskih vrtova i perivoja*, Gradska loža, 1990.

Izložba je trebala biti realizirana u 1989. godini, no ipak je izostavljena, kako se u izvješću o radu muzeja u 1989. navodi „Zbog nedostatka Lože kao izložbenog prostora.“.

Potvrdu da je postavljanje izložbe planirano za 1989. daje i članak u *Narodnom listu* objavljen 18. 11. 1989. kao i katalog izložbe na čijim koricama je istaknuta 1989. godina.

Narodni list, 18. 11. 1989., str. 8

KULTURA

Zanimljivost u izložbenom programu Narodnog muzeja do kraja ove godine

»ZELENILO I PERIVOJI ZADRA«

Priprema za ovu tematsku izložbu Kulturno-historijskog odjela su pri kraju. Datum otvaranja se zasad ne može odrediti, jer to ovisi o završetku radova u Gradskoj loži u kojem prostoru izložba, zbog svoje kulturno-povijesne vrijednosti i poruke, treba biti postavljena

Uvula Vrljičke na početku stoljeća

U planu izložbene djelatnosti Narodnog muzeja u Zadru do kraja ove godine je još nekoliko izložbi njegovih odjela, među kojima se ističe posebno zanimljiva izložba Kulturno-historijskog odjela s naslovom »Zelenilo i perivoji Zadra«. Trenutno jedini izložbeni prostor Muzeja je prizemna dvorana u upravnoj zgradi na Plošni Vladimira Gotmana i koliko god je taj prostor kvalitetan prilučno je postrani i muzejski stručnici iz Sarajeva smatraju da je on u odnosu na Gradsku ložu, inače glavni izložbeni prostor Muzeja koji je još u fazi rekonstrukcije, mnogo manje pogodan. Kako spomenuta izložba u pripremi Kulturno-historijskog odjela svojem kulturno-sporazumnom vrijednošću i popularnosti zavrjeduje daleko veću pažnju građana, želja je autora izložbe, voditelja tog odjela prof. Sofije Petricoli da se ona privoli baš u Loži kako je to i bilo planirano prilikom sastavljanja izložbenog programa Muzeja početkom ove godine.

Prema tome još se ne može definirati datum otvaranja izložbe jer to ovisi o potpunom završetku radova u Loži, ali su pripreme gotovo u cijelosti obavljene. U tisku je već i katalog izložbe, a i nezanemariva legenda je pri kraju.

Dvije tisuće godina zelenila

Vilje je razloga da se izložba otvori što prije. Tako, po riječima autorice postava Sofije Petricoli, a parkovna kultura je jedna od područja interesa kulturno-historijskog odjela. Kroz svoju povijest pokazuje da je u tom pogledu vrlo interesantan, jer njeguje parkovnu kulturu već dvije tisuće godina. Da to nisu prazne riječi govori nam već veličina Poluotoka na kojem je bio smješten rimski Zadar. Poznao nam je da je svaka rimska kuća u svojoj ožujci imala mali perivoj — viridarium. Ako se srednjovjekovni grad loži se smjestio na površini rimskoga uporedi sa ostalim dalmatinskim gradovi-

Uvid u povijest parkova

Izložbu će uglavnom sačinjavati originalni predmeti koji se najvećim dijelom nalaze u fundusu zadarskog Historijskog arhiva, koji je neprosmisljivo izveo grade za izložbe koje je Kulturno-historijski odjel već privredava ili se ih privredava.

Originalni predmeti na predstavej izložbi bit će popraćeni ispisanim legendama pa će posjetitelji, razgledajući je, dobiti jasan uvid u povijest zadarskih perivoja. U svakom slučaju izložba će potaknuti na razmišljanje o sadržajnim aspektima parkova od kojih su najbogatiji broji stari najmanje sto godina. U današnje vrijeme na području se poduzima podizanje novih zelenih površina i jedina poželjna zelena površina na Obali maršala Tita je bila zamisljena kao privremena situacija dok se ne riješi kakvo će se objekti ovdje graditi. Kod građanstva se osjeća ljubav prema tom narasnom zelenilu i ne prejudicirajući bilo koja konkretna rješenja na tom prostoru valjalo bi ipak o toj ljubavi, mogućnosti osjećanja i udjelovanja čitavog grada voditi računa. I u projektiranim i gradjenjima na drugim lokacijama treba osigurati dovoljno prostora za nove zelene površine. A tih je prostora napretek u Zadru i sve se više pretvaraju nabom u parkirališta. U nastojanjima da se neopodno izgradnja stambenog i poslovnog prostora ubrza, zavravlja se na nužnost zaostrukcija svakog urbanističkog zahvata zelenilom, što je konarno i u suprotnosti s intencijom sadržajnog ekološkog trenda.

Zaboravilo se, u ovom zahuktalom životnom tempu, na vrijeme kad su građani naličili vremena da borave u lijepim zadarskim parkovima, da se tu »naužuju čistog zraka i da porazgovore«. Sigurno je da će spomenuta izložba potaknuti namovo ovaltu potrebu, pokazati koliko se ljubavi i pažnje posvećivalo parkovima i zelenilu u prošlosti, upozoriti na potrebu čuvanja i njegovanja postojećih i podizanju novih. Vremena za ova razmišljanja još ima.

M. M.

Po otvorenju izložbe
1990. godine
Narodni list objavljuje
opširan članak.

Uz izložbu »Razvoj zadarskih vrtova i perivoja«

ZELENO JE NEKOĆ BILO...

Razvoj zadarskih vrtova i perivoja može se pratiti od 10. stoljeća uglavnom zahvaljujući bogatoj arhivskoj građi što se čuva u Historijskom arhivu Zadra. Dio te građe izložen je na uvid posjetiteljima prošlog tjedna otvorene izložbe »Razvoj zadarskih vrtova i perivoja« što ju je priredilo Kulturno historijsko odjel Narodnog muzeja, a tekstom popratila Mirna Petricioli. Gotovo da bi se moglo reći kako je njegovanje javnih zelenih površina i privatnih vrtova u prošlim vremenima bio zaštitni znak zadarskog načina življenja koji, nažalost, nismo uspjeli održati do danas. Upravo je stoga posjet spomenutoj izložbi moguć podjednako i gradskim ocima i običnom puku kako bi ubuduće trebale izgledati zadarske zelene oaze. Evo kako je to nekoć bilo...

Baraković i Zoranić o vrtovima i cvijeću

Iako u Zadru arheološkim istraživanjima nisu nađeni određeni ostaci perivoja iz doba Rimskog Carstva, pronađena su dvorišta s bunarima unutar sklopova kuća što upućuje na zaključak o postojanju vrtova. Naime, kuće imućnijih građana u to vrijeme imale su unutrašnje dvorište – atrij u čijem je središtu bio zdenac ili fontana a na rubovima pravilno raspoređeno drveće koje daje hladovinu. Sigurniji podaci o zadarskom njegovanom zelenilu datiraju iz srednjeg vijeka kada je Zadar, za razliku od drugih srednjovjekovnih dalmatinskih gradova, iako opasan zidinama zauzimao mnogo veću površinu, pa kuće nisu bile gusto građene zbog čega su mnoge od njih imale vrtove. Vrtova je bilo i u predgrađima naseljenim poljoprivrednim stanovništvom, a takvo jedno predgrađe (varoš) spominje zadarski pjesnik iz 16. stoljeća Juraj Baraković. Nalazio se na južistočnoj djeli Zadra, izvan gradskih zidina da bi bilo porušeno gradnjom gradske utvrde. Iz stvaralaštva drugog zadarskog pjesnika Petra Zoranića može se nešto više saznati o gradskoj vrtnoj umjetnosti toga doba, osobito o uzgoju cvijeća na prozorima gradskih palača i kuća što je bilo često u zbijenim srednjovjekovnim gradovima. Zoranić, međutim, spominje i perivoje primjerice u gradu Ninu.

U doba renesansne gradovi postaju skrućeni pa se perivoji javljaju uz ljetnikovce izvan grada. U okolici Zadra sačuvano je nekoliko renesansnih i baroknih ljetnikovaca sada zapuštenih i protvorenih u povrtnjake, što dovoljno govori o nama samima. Takvih ljetnikovaca najviše ima preko puta Zadra na Ugljanu i Dugom otoku a osnovne karakteristike njihovih perivoja su simetričnosti, bogato oblikovan parter, bogatstvo vodenih motiva i geometrijska raznolikost figura oblikovanih drvećem i grmljem. Renesansni vrtovi potakli su unošenje i upotrebu mnogih egzotičnih biljaka što se zadržalo i u doba baroka kada su vrtovi, iako brojem manji (zbog smanjene gradske površine uzrokovane gradnjom bastiona), bili znatno raskošniji.

Botanički vrt kod Sv. Stošije

Zadar je već godine 1809 formirao mali botanički vrt sigurno najstariji kod nas, a proširao se pored Crkve Sv. Stošije. Nekoliko godina kasnije, u rujnu 1829. godine, otvoren je prvi javni perivoj koji je na bastionu Grimani (uz Trg pet bunara) uređio tadašnji zapovjednik garnizona barun Friedrich Welden. Pomoću brežuljak prikladno je iskoristio kao vidikovac a na njegovu je vrtu sagrađen paviljon (u obliku kineske pagode) iz kojeg se pružao lijep pogled na grad, more, otoke i Velebit. U perivoju se nalazila i kavana u mauraskom stilu, a u njegova sjevernom dijelu bila je polukružna niša sa sjedalom u koju su ugrađeni mnogi fragmenti sa zadarskih palača. Ta se građevina smatra začetkom arheološkog muzeja dok bismo za sadašnje u perivoju mogli kazati kako predstavljaju sadašnju težnju pa i nastojanja zadarskih planera i mnogih građana.

Najveći perivoj

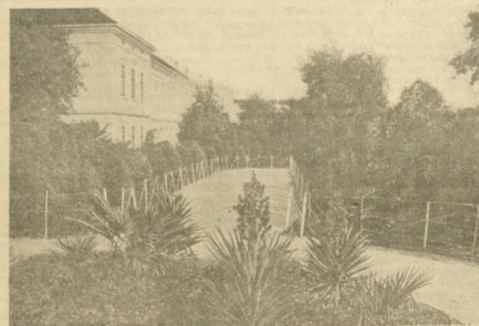
Najveći zadarski perivoj podignut je od 1888. do 1890. godine zaslugom austrijskog namjesnika za Dalmaciju Dragutina Blazekovića (sadašnji Park Vladimira Nazora) koji su građeni, zbog izdvojenosti i okruženosti zidinama, nazvali »Zeleni otok«. U perivoju su uređene staze, postavljene klupe a vojna je cisterna od tada služila za javnu upotrebu. Perivoji su u 19. stoljeću građeni i na Muraju (Lenjinovu šetalištu), no od tadašnja tri parka danas je ostao samo zarasli zeleni kutak koji nikog ne veseli (uz zgradu općinske uprave). I na Trgu tri bunara u to vrijeme uređuje se perivoj baš kao i onaj uz sadašnji Filozofski fakultet, a koncem 19. stoljeća zaslugom Društva za uljepšavanje grada uređuje se uvala Vrnje. Oko potoka je podignut perivoj a iza njega borov gaj, dok je preko potoka sagrađen mostić. Uvala Vrnje od tih je dana postala redovitim okupalištem Zadranu što ni izdaleka ne odgovara njezinoj današnjoj ulozi. Novija povijest zadarskih vrtova i perivoja bilježi, nakon drugog svjetskog rata, podizanje dvoju perivoja, onog na Obali maršala Tita i parka uz sadašnji Tehnički školski centar, pa dok se Zadar danas može podičiti relativno velikim površinama pod zelenilom, njihovom se suvislom uređenosti zasigurno ne možemo hvaliti. Uzrok tomu možda jeste činjenica da su današnji parkovi izgubili značenje kakvo su imali nekad, do dolaska civilizacijskih dostignuća poput televizije i automobila. No moramo se složiti s gospođom Mirnom Petricioli da bi unošenjem sadržaja što privlače ljude (kavane, slastičarnice, igrališta za djecu, boćališta) perivoji mogli ponovno postati privlačni i posjećeni kao nekad.

Prvi javni perivoj kojeg je uređio Friedrich Welden 1829. godine – današnji Dječji park

Uvala Vrnjice koscem prošloga stoljeća

Park Vladimira Nazora, dopisnica iz 1912. godine

M. K.

Izložbu prati izdanje čiji nakladnik je Narodni muzej Zadar. Urednica izdanja je Sofija Petricioli. Fotografije za izložbu i katalog izradio je Antun Travirka, a nacрте planova za izložbu kao i popratni tekst u katalogu Mirna Petricioli.

POVIJESNI RAZVOJ ZADARSKIH VRTOVA I PERIVOJA

INZ

Katalog izložbe *Povijesni razvoj zadarskih vrtova i perivoja*, 1989.

U prosincu 1998., odjel Muzej grada Zadra u Gradskoj loži priređuje izložbu *Prvi botaničari u Zadru*.

Izložba je to kulturno-povijesnog značaja o osam zadarskih botaničara i herbariju Domenica Pappafave koji se čuva u Prirodoslovnom odjelu NMZ. Izložba je bazirana na istoimenom izdanju objavljenom 1996. u nakladi Narodnog muzeja Zadar.

Prvi botaničari u Zadru, knjiga, Narodni muzej Zadar, 1996.

PRVI BOTANIČARI U ZADRU

Iako izložba izravno ne tematizira parkove, ona ima poveznice s tom temom jer upravo razvoj parkovne arhitekture koincidira s dolaskom generala baruna Friedricha von Weldena koji je podignuo prvi javni perivoj u Zadru 1829. – danas perivoj kraljice Jelene Madijevke. Barun Welden zanimao se za botaniku te je „...za tri godine boravka u Dalmaciji poslao obilje botaničkih bilježaka u Dresden i Regensburg, gdje se čuva njegov herbarij“. (COEN, 1996)

Postav izložbe *Prvi botaničari u Zadru*, Gradska loža, 1998.

Osim toga Welden je surađivao "s brojnim domaćim botaničarima amaterima, tako da je tridesetih i četrdesetih godina prošlog stoljeća bilo u modi među dalmatinskom inteligencijom baviti se tom *scientiom amabilis*.". (COEN, 1996) Moglo bi se reći da je dinamičan razvoj svih grana prirodnih znanosti u prvoj polovini 19. st. plodonosno utjecao i na razvoj parkovne arhitekture.

Postav izložbe *Prvi botaničari u Zadru*, Gradska loža, 1998.

U siječnju 2012. suradnjom Narodnog muzeja Zadar i NASADI d.o.o. Zadar u Gradskoj loži postavljena je izložba fotografija iz monografije *Zadarski vrtovi i perivoji* prema koncepciji autorice istoimene monografije u nakladi NASADA d.o.o. , Mirne Petricioli. Na oko 30 panoa predstavljeni su zadarski vrtovi i perivoji kako povijesni tako i današnji.

S izložbe *Zadarski vrtovi i perivoji* Gradska loža, 2012.

Izložbu su medijski popratili zadarski portali i tiskovine ističući riječi autorice Petricioli kako se zadarski društveni život nekada odvijao u gradskim perivojima - zelenim oazama, koji su bili okupljališta građana te da perivojima treba vratiti sadržaje koje su nekoć imali.

Perivojima vratiti sadržaje koje su imali

H-2982

Čet, 05/01/2012 - 00:00 - Foto - Podijeli: [Facebook](#) [Twitter](#)

Autor: **Ante Ročić**
Vedran SITNICA

Prvi zadarski perivoj otvoren je 16. rujna 1829. godine na bastionu Grimani

Izložba fotografija iz fotomonografije "Zadarski vrtovi i perivoji" otvorena je jučer u Gradskoj loži. Izložbu su organizirali Narodni muzej Zadar i izdavač fotomonografije tvrtka Nasadi d.o.o., a na panoima su predstavljeni zadarski vrtovi i perivoji, kako stari, tako i današnji, moderni.

Míma Petricioli, autorica teksta fotomonografije, kazala je kako izložba predstavlja zadarske perivoje, kako su oni nekad izgledali.

- Naši građani to ne primjećuju, a ni turiste ne zanima kad dođu. Perivoji su bili omiljena okupljališta građana, kazala je Petricioli napomenuvši kako su danas zadarski perivojizapušteni, ili služe sportašima za trčanje, poput prevoja Vladimira Nazora.

- Perivojima treba vratiti sadržaje koje su imali, kazala je Petricioli.

"Perivoji su arteficialno oblikovani otvoreni prostori koji predstavljaju ostvarenje čovjekova sna i težnje za idealom rajskog vrta. Djela su to prvenstveno ljudske umjetničke kreacije te su oni, ne samo kulturna, već istodobno i vrlo vrijedna prirodna baština.

Danas ih gradovi, kao najljepši primjer gradotvornosti perivojne arhitekture, čuvaju kao vrijednosti koje su svakako i atraktivan turistički sadržaj. U prošlosti je uživanje u visokoestetiziranim pejzažno oblikovanim prostorima, najčešće oko palača vladara i plemstva bila privilegij visokih društvenih slojeva.

Prvi zadarski perivoj otvoren je 16. rujna 1829. godine na bastionu Grimani. To je najstariji i najveći bastion čija je izgradnja započela 1537. godine po projektu mletačkog graditelja Michle Sanmichelia. Perivoj je podignut u vrijeme romantizma kad nastaju prvi pejzažni perivoji po Europi, kad su se unutar perivoja rado koristili elementi različitih kultura. Gradski perivoj u Zadru je tipičan primjer tog doba, pa je vrlo zanimljiv, kako sa stajališta pejzažne arhitekture, tako i povijesti umjetnosti."

Izložbu je otvorila Renata Peroš, ravnateljica Narodnog muzeja Zadar, napomenuvši kako je riječ o izložbi fotografija iz monografije, koja je promovirana u svibnju 2011. godine.

- Ovom izložbom se predstavlja duga tradicija vrtova i perivoja u Zadru, koja je postojala još od rimskog doba, bogatu hortikulturu našeg grada, kazala je Peroš dodavši kako se na ovaj način želi poručiti građanima da se možemo ponositi činjenicom kako živimo u najzelenijem gradu u Hrvatskoj.

Izložbu, sastavljenu od 30 fotografija na panoima, može se pogledati kroz sljedećih deset dana.

13. 05. 2020.

Perivojima vratiti sadržaje koje su imali | Zadarski list

Kategorija: **Kultura**

www.zadarski list, 05.01.2012.

[Kultura](#)

Zadarski vrtovi i perivoji

Podsjetnik na zelene oaze grada Zadra

04.01.2012

[Zadar](#)

Na oko tridesetak fotografija koje su objavljene u istoimenoj fotomonografiji možete "prodirati" zelenim oazama

U Gradskoj loži danas smo se makar na trenutak vratili u vrijeme kada se zadarski društveni život odvijao u gradskim perivojima. Otvorena je izložba "Zadarski vrtovi i perivoji", u organizaciji gradske tvrtke Nasadi i Narodnog muzeja Zadar.

Na oko tridesetak fotografija koje su objavljene u istoimenoj fotomonografiji možete "prodirati" zelenim oazama, koje u Zadru imaju veliku tradiciju, poput vrta Nadbiskupske palače, perivoja Kneževe palače, vrta samostana Svete Marije, perivoja Gospe od zdravlja itd.

Autorica teksta fotomonografije, Mirna Petricioli, kazala nam je kako se nekada život Zadrana odvijao u zelenim oazama, perivojima koji su bili okupljališta. Prvi zadarski perivoj otvoren je 1829. godine, a podigao ga je po vlastitim zamislama tadašnji vojni upravitelj grada barun Franz Ludwig von Welden.

Zadar se razlikuje od svih drugih hrvatskih jadranskih gradova upravo po svojim perivojima. Poluotok na kojem je smještena stara gradska jezgra okružuje zelenilo kao što su to nekad činile zidine. Čak i dok su zidine bile kompletne i dok je Zadar bio grad-tvrđava, te u povećerje zatvarao svoja vrata, imao je već svoj javni perivoj i drvored duž bedema kao lijepu promenu. Tradicija podizanja vrtova i perivoja postojala je već u doba Rimskog carstva.

"Danas kroz parkove građani samo prolaze, malo se zadržavaju. Ni turistima nisu zanimljivi. U parku možemo vidjeti sportaše koji trče, a nažalost, mladima služe za okupljanje uz alkohol", napominje Petricioli.

Renata Peroš, ravnateljica Narodnog muzeja Zadar, prigodnim je riječima otvorila izložbu.

"Još 1989. godine Narodni muzej Zadar izdao je monografiju o povijesti zadarskih vrtova i perivoja. Drago mi je da smo danas, zajedno u suradnji s Nasadima, priredili ovu izložbu. To je izložba fotografija iz monografije, koja je promovirana u svibnju 2011. godine.

Ovom izložbom želimo pokazati dugu tradiciju vrtova i perivoja u Zadru, koja je postojala još od rimskog doba, bogatu hortikulturu našeg grada, a izložba ima obrazovnu i odgojnu komponentu.

Na ovaj način želimo poručiti građanima da se možemo ponositi činjenicom kako živimo u najzelenijem gradu u Hrvatskoj. Nadam se da ćemo osvjestiti koliko je važno to bogatstvo očuvati", kazala je Peroš.

Izložbu u Gradskoj loži možete razgledati u sljedećih desetak dana.

[FOTOGALERIJA](#)

autor: [Iva Pejković](#)

Osim prezentacije teme kroz izložbenu i izdavačku djelatnost, Narodni muzej Zadar parkove je implementirao i u svoje **pedagoško-edukativne programe** u organizaciji Pedagoške službe i Etnološkog odjela. Time su parkovi poslužili kao mjesta za realizaciju radionica boćanja, potezanja konopa, izrade majuša (običaj samoborskog kraja vezanog uz osiguranje vode), te igraonice potrage uskrsnih pisanica. U zvukovima, mirisima i bojama bogatom ambijentu ostvareno je neformalno druženje i okupljanje školske i vrtićke djece vođene muzejskim pedagogima u natjecateljskim vještinama i tradicijskim običajima.

BOĆANJE I POTEZANJE KONOPA - u okviru Etno dana, svibanj 2018. , Park Vladimira Nazora

BOĆANJE - u okviru Etno dana, svibanj 2019., Park Vladimira Nazora
Kroz natjecanje u boćanju prvoškolace iz KOŠ Ivo Mašina vodili su muzejski pedagozi
Lucija Sekula i Domagoj Dražina.

RADIONICA MAJUŠ- u okviru Etno dana, travanj 2019., Perivoj kraljice Jelene Madijevke

Kroz običaj izrade majuša djecu je vodila Lela Roćenović, viša kustosica Samoborskog muzeja u mirovini.

Majuš (običaj samoborskog kraja vezan uz osiguranje vode) je mlado, zeleno drvo, ukrašeno višebojnim papirom i cvijećem. U Samoboru i njegovoj okolini stavlja se uz pitke vode, bunare, izvore i potoke kako bi se obilježio dan sv. Filipa i Jakova, koji je pao na 1. svibanj. Iako 1955. g. katolička crkva premješta ovaj blagdan i na taj dan uvodi sv. Josipa Radnika, majuš se i dalje stavlja 30. travnja, tj. uoči 1. svibnja i stoji cijeli svibanj. Kinči se krep papirom, a od 80-ih godina 20.st. i sjajnim papirom. Okićeni majuš također treba osigurati obilje i čistoću vode uz koju se stavlja.

Lela Roćenović iz Samoborskog muzeja i djeca DV Kocka Kockica

POTRAGA ZA USKRSNIM PISANICAMA – u okviru programa Uskrs u Narodnom muzeju Zadar, Perivoj Gospe od zdravlja, travanj 2019.

Potruga za uskrsnim pisanicama namijenja je poticanju sudjelovanja u programu muzeja najmlađim generacijama i djeci u dječjim vrtićima.

PREZENTACIJA: Parkovi u muzeju i muzeji u parkovima –
Dokumentaristički pregled izložbi, izdanja, pedagoških programa i
hemeroteke na temu parkova

FOTOGRAFIJE: Fototeka Dokumentacijske službe NMZ

ORGANIZATOR: Dokumentacijska služba

AUTOR PREZENTACIJE: Natali Čop

TEKST PREZENTACIJE: Natali Čop

IZRADA I UREĐENJE VIDEOA: Natali Čop

GLAZBENA PODLOGA: Bensound, A Day to remember

